

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

Tribunalul Timiș

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 14.143...1..27.AUG.2019

DOMNULE PREȘEDINTE,

Instituția Avocatului Poporului, cu sediul în municipiul București, strada George Vraca nr. 8, Sector 1, Cod unic de înregistrare nr. 9766550, Telefon +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro, reprezentată prin Renate Weber, Avocatul Poporului, în numele și pentru petiționarul -
, cu domiciliul în municipiul str.

, în calitate de reclamant,

în contradictoriu cu Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș (reprezentată legal prin director executiv Frășia Ștefan), cu sediul în Municipiul Timișoara, Bd. Mihai Eminescu nr. 15, Județul Timiș, în calitate de pârâtă, și Consiliul Județean Timiș, (legal reprezentat prin președinte Dobra Ionel Călin) cu sediul în Municipiul Timișoara, str. Bd. Revoluției din 1989 nr.17, Județul Timiș, în calitate de pârât,

în temeiul art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), coroborat cu art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta:

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

pentru ca prin hotărârea ce o veți pronunța să:

- admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată și să dispuneți anularea Dispoziției nr. 230 din 13 mai 2019 emisă de Consiliul Județean Timiș privind respingerea cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui reclamantului,
- să constatați refuzul nejustificat în soluționarea cererii de schimbare administrativă a numelui reclamantului, și pe cale de consecință,

- să obligați pârâții la emiterea unei noi dispoziții de schimbare pe cale administrativă a numelui reclamantului din ' ' în " " " pentru următoarele:

MOTIVE

În fapt,

I. Considerații cu privire la situația de fapt a reclamantului

a) Scurt istoric al situației de fapt

Prin petiția înregistrată cu nr. 239 din 3 iunie 2019, domnul a sesizat instituția Avocatului Poporului - Biroul Teritorial Timiș, în legătură cu o posibilă încălcare a dispozițiilor art. 16 coroborat cu dispozițiile art. 30 din Constituția României referitor la egalitatea în drepturi și libertatea de exprimare.

În acest sens petentul relatează că, în data de 7 martie 2019, a depus la Direcția de Evidență a Persoanelor Timișoara - Serviciul de Stare Civilă, o cerere, înregistrată cu nr. 92096/07 martie 2019, de schimbare pe cale administrativă:

(i) a prenumelui din " " în " ", precum și

(ii) a numelui de familie din " " în " " .

În motivarea cererii formulate, petentul a arătat că dorește schimbarea numelui în considerarea căsătoriei oficiate în Marea Britanie în data de cu domnul , căsătorie încheiată în mod legal, recunoscută în Marea Britanie conform prevederilor legale aplicabile acolo. Totodată, a menționat faptul că nu a urmărit ca prin cererea formulată în vederea schimbării prenumelui și numelui pe cale administrativă, să i se recunoască, pe teritoriul României, drepturi specifice soților derivând din căsătorie astfel cum aceasta este reglementată de legislația națională română.

Prin faptul prezentării în fața autorității a informațiilor cu privire la căsătoria oficiată pe teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii, acesta a urmărit să circumstanțieze un caz temeinic justificat care, potrivit prevederilor legale aplicabile, oferă un fundament cererii formulate în schimbarea numelui pe cale administrativă.

Urmare a cererii depuse, Președintele Consiliului Județean Timiș, în baza Referatului nr. 5446/10.05.2019 al Direcției de Evidență a Persoanelor Timiș, a emis două dispoziții:

(i) **Dispoziția nr. 231/13.05.2019** de aprobare a cererii de schimbare a prenumelui pe cale administrativă din ' - ' în " ";

(ii) **Dispoziția nr. 230/13.05.2019** de respingere a cererii de schimbare a numelui pe cale administrativă din " " în " ".

Ulterior, în data de 12 iunie 2019, petentul formulează o plângere prealabilă, întemeiată pe dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ coroborat cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, solicitând, revocarea în tot a **Dispoziției nr. 230/13.05.2019 de respingere a cererii de schimbare a numelui** pe cale administrativă, înregistrată la Consiliul Județean Timiș cu nr. 11474/13 iunie 2019.

Ulterior, Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș, a soluționat plângerea prealabilă a petentului prin adresa nr. 191/03.07.2019, menținându-și decizia de respingere emisă anterior prin care a considerat că nu poate fi reținut ca motiv temeinic justificat pentru schimbarea pe cale administrativă a numelui, căsătoria cu o persoană de același sex, oficiată în Marea Britanie în data de , căsătorie încheiată în mod legal și recunoscută în Marea Britanie conform prevederilor legale aplicabile acolo, fiind astfel contrar dispozițiilor art. 277 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

b) Constatările și demersurile realizate de Avocatul Poporului în cauză

În urma controlului realizat potrivit Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, de către instituția Avocatul Poporului, prin Biroul Teritorial Timiș, din examinarea documentelor aflate la sediul Direcției de Evidență a Persoanelor Timiș cu ocazia anchetei efectuată în data de 23 iulie 2019, precum și din discuțiile purtate cu domnul director executiv Frășia Ștefan, și respectiv doamna Șef Serviciu Stare Civilă Liliana Neiszt (aspecte consemnate în procesul-verbal nr. 233 din 23 iulie 2019 pe care îl atașam prezentei acțiuni), s-a confirmat situația de fapt identificată de către reclamant.

Mai mult, **Direcția de Evidență a persoanelor Timiș și-a menținut punctul de vedere exprimat anterior prin decizia de respingere a schimbării numelui reclamantului pentru următoarele considerente:**

(i) În cererea inițială nr. 92096/7 martie 2019, depusă de petent pentru schimbarea numelui și a prenumelui său, acesta a expus următoarele motive pentru admiterea cererii sale : *"În urma căsătoriei cu o persoană de același sex, în Anglia, relația cu familia mea s-a deteriorat și nu mai doresc să le port numele. De asemenea îmi voi muta reședința în Republica Slovacă, unde îmi va fi dificil să port un nume românesc. În Marea Britanie nu am avut posibilitatea de a lua numele partenerului, deși am dorit lucrul acesta. Astfel că odată cu mutarea noastră în Slovacia, îmi va fi mai facil să port atât un nume cât și un prenume de origine slovacă, respectiv*

În aceste condiții renunț la prenumele de   întrucât am un prenume format din două cuvinte și consider că este prea lung și totodată mai greu de pronunțat în viitoarea țară de reședință – Slovacia".

Raportat la motivele expuse în cererea inițială, și ulterior în plângerea prealabilă a reclamantului, înregistrată sub nr. 191/13 iunie 2019, Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș a **încadrat cererea de schimbare a numelui reclamantului la art. 4 alin. (2), lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, cu modificările și completările ulterioare**, respectiv cazul în care *"persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei, nume care a fost dobândit ca urmare a adopției, a menținerii numelui la căsătorie, a stabilirii filiației ori a unor schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă"*, coroborat cu **prevederile art. 277 alin. (2) Cod Civil privind nerecunoașterea căsătoriilor între persoane de același sex în România.**

(ii) Ținând seamă de reglementarea art. 4, alin. (2), lit. h) a Ordonanței Guvernului nr. 41/2003, Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș a considerat că cererea petentului nu se încadrează în niciuna din tezele exprimate în prevederea legală invocată, petentul nefiind un membru al unei familii recunoscute în România, neobținând numele ca urmare a adopției, a stabilirii filiației ori a unei schimbări de nume aprobate anterior pe cale administrativă, motiv pentru care a propus emiterea unei dispoziții de respingere a schimbării pe cale administrativă a numelui reclamantului dobândit de către acesta prin căsătoria sa oficiată și recunoscută, în mod legal, în Marea Britanie în data de

II. Considerentele care stau la baza cererii de chemare în judecată formulată de Avocatul Poporului în numele și pentru reclamantul

a) **Dispoziția Consiliului Județean Timiș nr. 230 din 13 mai 2019 privind respingerea cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui reprezintă un refuz nejustificat de a recunoaște dreptul la schimbarea numelui, din perspectiva existenței unui caz temeinic justificat de recunoașterea efectelor juridice ale unei căsătorii legale între două persoane de același sex, încheiate într-un alt stat**

În jurisprudența sa¹, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că «Potrivit art. 2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este "exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane", excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004: "exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor".

Din interpretarea prevederilor legale precitate rezultă că atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate (Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cauza Buzescu c. României, Hotărârea din 24 mai 2005, parag. 96)».

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita autorității publice emitente a actului administrativ criticat, constatăm că **Dispoziția Consiliului Județean Timiș nr. 230 din 13 mai 2019 privind**

¹ Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică de la 14 februarie 2014, de către Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție

respingerea cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui este nelegală întrucât exercitarea dreptului de apreciere de către autoritățile administrație publice pârâte au drept consecință încălcarea dreptului la viață intimă, familială și privată a reclamantului pentru motivele dezvoltate în continuare:

(i) Textul art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea 554/2004 definește actul administrativ ca fiind „*actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice*”.

Din definiția actului administrativ, astfel cum a fost reglementată de legiuitor, rezultă și regimul său juridic, respectiv condițiile sale de validitate (valabilitate) subsumate principiului legalității, condiții care se subordonează în esență obligației ca **aceste acte să fie emise cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.**

Observând definiția legală menționată, deducem că actul administrativ trebuie să fie emis (i) *în conformitate cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament și cu toate actele normative având forță juridică superioară lui, (ii) de autoritatea competentă și în limitele competenței sale, (iii) în forma și cu procedura prevăzută de lege. Fiind o sumă a tuturor condițiilor de validitate a actului administrativ, legalitatea acestuia implică și oportunitatea sa derivând din capacitatea pe care o are organul care emite respectivul act administrativ de a alege, dintre mai multe soluții posibile și egale în aceeași măsură, pe cea care corespunde cel mai bine interesului public care trebuie satisfăcut.*

Totodată, din interpretarea normelor juridice menționate mai sus reiese că poate interveni anularea actului administrativ unilateral atunci când prin **intermediul lui nu se atinge scopul vizat de legiuitor, respectiv acela de organizare a executării legii sau de executare în concret a legii, ci, dimpotrivă, se ajunge la încălcarea sau nerespectarea legii.** Altfel spus, sancțiunea nulității devine incidentă dacă și în măsura în care la emiterea actului nu au fost respectate normele având forță juridică superioară edictate pentru întocmirea sa valabilă, vizând în principiu condiții anterioare sau concomitente emiterii actului.

(ii) În aplicarea art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, **pârâții au competența de a aprecia asupra existenței unui caz temeinic justificat**

pentru cererea de schimbare a numelui pe cale administrativă, norma legală fiind una permisivă și nu imperativă.

În dreptul administrativ, **norma permisivă exprimă puterea discreționară dată autorității de a acționa sau nu, libertatea de apreciere de a acționa într-un sens sau altul, ceea ce nu echivalează însă cu faptul că această putere poate fi utilizată abuziv, fără justificări legale ale opțiunii sale.** A accepta contrariul ar însemna acceptarea excesului de putere fără niciun control al activității administrației, ceea ce este nepermis într-un stat de drept.

Cu alte cuvinte, deși administrația, în speță organele sale deliberative și executive, are o anumită libertate de apreciere, totuși și **acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege**, iar instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

Condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare: *"O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discretionare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis."*

Cadrul legal incident în soluționarea favorabilă a unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă având ca motiv temeinic justificat căsătoria legal încheiată în străinătate între doi cetățeni ai Uniunii Europene de același sex, este circumstanțiat de următoarele prevederi:

(i) Art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind schimbarea numelui pe cale administrative, potrivit căruia: *"(1) Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei ordonanțe. (2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri: m) alte asemenea cazuri temeinic justificate."*

(ii) **Art. 277 alin. (2) din Codul civil**, conform căruia "*Căsătoriile dintre persoane de același sex încheiate sau contractate în străinătate fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini nu sunt recunoscute în România*", **în interpretarea dată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 534 din 18 iulie 2018**, publicată în Monitorul Oficial cu numărul 842 din data de 3 octombrie 2018.

În considerentele acestei decizii de admitere, Curtea Constituțională a constatat, la paragraful 41, că "*relația pe care o are un cuplu format din persoane de același sex intră în sfera noțiunii de "viață privată", precum și a noțiunii de "viață de familie", asemenea relației stabilite într-un cuplu heterosexual, fapt ce determină incidența protecției dreptului fundamental la viață privată și de familie, garantat de art. 7 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, de art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 26 din Constituția României. Bucurându-se de dreptul la viață privată și de familie, persoanele de același sex, care formează cupluri stabile, au dreptul de a-și exprima personalitatea în interiorul acestor relații și de a beneficia, în timp și prin mijloacele prevăzute de lege, de o recunoaștere legală și judiciară a drepturilor și îndatoririlor corespunzătoare" (pct. 41 din decizie).*

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că, în detrimentul obligației pozitive care decurge din articolul 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și, implicit, din articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, de a oferi cuplurilor homosexuale posibilitatea de a obține o recunoaștere legală și protecția juridică a cuplului lor, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 21 iulie 2015, pronunțată în Cauza Oliari și alții împotriva Italiei, paragraful 185), România nu oferă nicio formă de recunoaștere oficială și juridică a relațiilor de cuplu stabilite între persoane de același sex (în aceeași situație mai sunt doar cinci state membre ale Uniunii Europene: Republica Bulgaria, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Polonă și Republica Slovacă).

În acest context, facem precizarea că forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale prevăzută de art. 147 alin. (4) din Constituția României se atașează dispozitivului și considerentelor pe care se întemeiază raționamentul din punct de vedere juridic. În acest sens este relevant faptul că, potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul

controlului de constituționalitate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 26 ianuarie 1995, **puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină soluția adoptată, în verificarea conformității textelor legale analizate cu prevederile Constituției României.**

Astfel, Curtea Constituțională a reținut că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

Prin urmare, toate considerentele expuse de instanța constituțională sunt aplicabile și în prezenta cauză. **A accepta o interpretare contrară ar însemna să fie golit de conținut raționamentul avut în vedere în decizia mai sus citată și să fie negat rolul Curții Constituționale de așezare a interpretărilor legale în acord cu Legea fundamentală și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.**

Aplicând aceste principii la situația de fapt rezultată în cauză, **rugăm instanța să constate că exercitarea de către Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș și Consiliul Județean Timiș a dreptului de apreciere cu privire la netemeinicia cazului de schimbare a numelui, invocat de reclamantul _____, s-a realizat cu încălcarea art. 277 alin. (2) din Codul civil, în interpretarea dată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 534/2018 și, implicit, cu nerespectarea principiului loialității constituționale care incumbă autorităților în procesul de aplicare a legii.**

Totodată menționăm și faptul că în jurisprudența sa **Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că noțiunea de viață privată este o noțiune cu un conținut mai larg. Ea cuprinde integritatea fizică și morală a persoanei și uneori poate să înglobeze aspecte ale identității fizice și sociale ale unui individ. Elemente cum ar fi identificarea sexuală, numele, orientarea sexuală și viața sexuală țin de sfera protejată de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale** (*B. împotriva Franței, pct. 63; Burghartz împotriva Elveției, pct. 24; Dudgeon împotriva Regatului Unit, pct. 41; Laskey, Jaggard și Brown împotriva Regatului Unit, pct. 36; P.G. și J.H. împotriva Regatului Unit*).

Ca atare, observăm că Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș, precum și Consiliul Județean Timiș au ignorat jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, în aplicarea prevederilor art. 4 alin. (2) lit. m) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003, modificată și completată, raportate la art. 277 alin. (2), în interpretarea reținută în considerentele Curții Constituționale, autoritățile administrative pârâte ar fi trebuit să emită o decizie de admitere a cererii de schimbare a numelui pe cale administrativă.

Atât practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, cât și doctrina s-au pronunțat asupra necesității cenzurării de către instanța de contencios administrativ a actelor administrative emise cu încălcarea limitelor puterii discreționare a autorității publice.

În acest sens, prin Decizia civilă nr. 4607/09.12.2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a reținut că depășirea abuzivă a puterii discreționare este supusă controlului instanței de contencios administrativ. Astfel, pe lângă controlul privind eroarea de drept, eroarea de fapt, deturnarea de putere, fiind controlabilă și **eroarea manifestă de apreciere, utilizându-se deseori și noțiunea de rezonabilitate a acțiunii autorității publice.**

b) Dispoziția Consiliului Județean Timiș nr. 230 din 13 mai 2019 privind respingerea cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui este nelegală întrucât nu este motivată

Din examinarea actului administrativ contestat, observăm că respingerea cererii de schimbare a numelui se limitează la următorul argument "*cererea de schimbare pe cale administrativă a numelui nu este temeinic justificată pentru a proceda la aprobarea acesteia*". Or, simpla menționare, în cuprinsul Dispoziției Consiliului Județean Timiș nr. 230 din 13 mai 2019 de schimbare pe cale administrativă a numelui, a Referatului nr. 5446/10.05.2019 emis de Direcția de Evidență a Persoanelor Timiș, nu poate echivala cu o motivare explicită.

Cererea reclamantului _____ privește exclusiv schimbarea numelui pe cale administrativă în baza actului de căsătorie încheiat în mod legal în Marea Britanie în data de _____ cu domnul _____, căsătorie recunoscută în Marea Britanie conform prevederilor legale aplicabile acolo.

Acest aspect este unul esențial, în opinia noastră, în această cauză, întrucât, reclamantul nu a urmărit ca prin cererea formulată în vederea schimbării

numelui pe cale administrativă, să i se recunoască, pe teritoriul României, căsătoria încheiată în mod legal în Marea Britanie în data de _____ cu domnul _____ sau drepturi specifice soților derivând din această căsătorie, ci doar să **circumstanțieze un caz temeinic justificat** prevăzut de art. 4 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 care să ofere un fundament cererii formulate în schimbarea numelui pe cale administrativă.

Or, motivul căsătoriei cu o persoană de același sex, încheiată într-un stat membru, nu constituie, în accepțiunea Direcției de Evidență a Persoanelor Timiș (Referatul nr. 5446/10.05.2019), **un caz temeinic justificat pentru a aproba cererea de schimbare a numelui pe cale administrativă**, motivat de faptul că art. 277 alin. (2) din Codul civil interzice căsătoriile dintre persoane de același sex încheiate sau contractate în străinătate fie de cetățeni români, fie de cetățeni străini.

Însă, reclamantul nu a solicitat încheierea unei căsătorii în România și nici recunoașterea căsătoriei sale încheiată în mod legal în Marea Britanie în data de _____ cu domnul _____, ci doar schimbarea numelui său pe cale administrativă, care potrivit art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reprezintă un drept fundamental al omului.

Prin urmare, refuzul nejustificat, exprimat explicit prin Decizia nr. 230/2019 a Consiliului Județean Timiș, de a aproba schimbarea numelui pe cale administrativă aduce, în opinia noastră, o limitare a dreptului la viață privată protejat de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Apreciem astfel că, pentru a se putea verifica riguros conformitatea comportamentului autorității emitente a actului administrativ în cauză este necesar ca acesta să respecte condițiile de formă și de fond, prevăzute de lege căci orice ingerință trebuie cenzurată pentru a nu deschide drumul arbitrariului și abuzului.

Așadar, în acest scop obligația motivării actului administrativ urmărește o dublă finalitate, în primul rând, o funcție de transparentă în profitul beneficiarilor actului, care vor putea, astfel, să verifice dacă actul este sau nu întemeiat, iar în secundar, permite instanței să realizeze controlul său jurisdicțional, și respectiv reconstituirea raționamentului efectuat de autorul actului pentru a ajunge la adoptarea acestuia.

În lipsa motivării explicite a actului administrativ, posibilitatea atacării acestuia în justiție devine aproape iluzorie, de vreme ce judecătorul nu poate decela care au fost

motivele care au determinat autoritatea administrativă să ia o anumită măsură și absența acestei motivări favorizează emiterea unor acte administrative abuzive.

Prin urmare, motivarea deciziei administrative este o obligație generală, aplicabilă oricărui act administrativ și reprezintă o condiție de legalitate externă a actului, care face obiectul unei aprecieri *in concreto*, obiectivul său fiind prezentarea într-un mod clar și neechivoc a raționamentului instituției emitente a actului.

În aprecierea noastră acest raționament trebuie să figureze chiar în cuprinsul actului administrativ, lipsa acestuia neputând fi acoperită ulterior.

Prin urmare a motiva actul administrativ implică a face cunoscute cu claritate elementele de fapt și de drept care permit înțelegerea și aprecierea legalității sale, iar importanța acestei exigențe depinde în mod considerabil de natura actului, de contextul juridic în care el intervine, precum și de interesele pe care destinatarii actului ar putea să le aibă în primirea acestor explicații și deci motivarea trebuie să permită judecătorului să exercite un control asupra elementelor de fapt și de drept care au servit drept bază de exercitare a puterii de apreciere, deci trebuie realizată într-un mod suficient de detaliat.

În acest sens este și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care menționează că trebuie să se facă distincție între obligația de motivare a deciziilor, care reprezintă o normă de procedură fundamentală și problema temeiniciei motivării, care ține de legalitatea de fond a unui act în litigiu. În consecință, motivele prin care se urmărește contestarea temeiniciei unui act sunt inefficiente în cazul în care este vorba despre un act pe temeiul lipsei de motivare sau a motivării insuficiente.

Insuficiența motivării sau nemotivarea atrage nulitatea sau nevalabilitatea actului așa cum s-a reținut de către Curtea de Justiție Europeană în speța 14/69, ACF Chemie Farma NV c. Comisiei din 15 iulie 1970². De asemenea, în cauzele C-41/1969, C-509/1993 și C-367/1995 se reliefează dublul rol al motivării actelor administrative: transparența actului și realizarea controlului judiciar al acestuia.

Referitor la obligația autorității publice de a motiva actul administrativ, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 1580 din 11 aprilie 2008, a reținut că ***"orice decizie de natură a produce efecte privind drepturile și libertățile fundamentale trebuie motivată nu doar din perspectiva competenței de a emite acel***

---

² Decizia Curții de la Luxemburg este disponibilă în limba română la adresa <http://www.ier.ro/sites/default/files/traduceri/61969J0041.pdf>

act administrativ, ci și din perspectiva posibilității persoanei și a societății de aprecia asupra legalității și temeiniciei măsurii, respectiv asupra respectării granițelor dintre puterea discreționară și arbitrariu.

De altfel, și în jurisprudența comunitară se reține că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și trebuie să prezinte de o manieră clară și univocă algoritmul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să stabilească motivarea măsurilor și, de asemenea, să permită curților comunitare competența să efectueze revizuirea actului.

Astfel cum a decis Curtea Europeană de Justiție, amploarea și detalierea motivării depind de natura actului adoptat, iar cerințele pe care trebuie să le îndeplinească motivarea depind de circumstanțele fiecărui caz, o motivare insuficientă sau greșită este considerată a fi echivalentă cu o lipsă a motivării actelor. Mai mult, insuficiența motivării sau nemotivarea atrag nulitatea sau nevalabilitatea actelor comunitare.

O detaliere a motivelor este necesară și atunci când instituția emitentă dispune de o largă putere de apreciere, căci motivarea conferă actului transparență, particularii putând verifica dacă actul este corect fundamentat și, în același timp, permite exercitarea de către Curte a controlului jurisdicțional.

Postura participativă a cetățeanului este astfel obligatoriu legată de principiile generale comunitare printre care și cel al transparenței, or, cea mai importantă cale de a conferi viabilitate acestor principii, inclusiv cel al justiției, este tocmai instituirea obligativității motivării actelor autorităților publice.”

În concluzie, având în vedere considerentele expuse mai sus vă rugăm să admiteți acțiunea astfel cum a fost formulată, să dispuneți anularea Dispoziției nr. 230 din 13 mai 2019 emisă de Consiliului Județean Timiș privind respingerea cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui reclamantului, să constatați refuzul nejustificat în soluționarea cererii de schimbare administrativă a numelui reclamantului, și pe cale de consecință, să obligați pârâții la emiterea unei noi dispoziții de schimbare pe cale administrativă a numelui reclamantului din " " în " ", în acord cu normele de drept ale Uniunii Europene și interpretările acestora de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și cu prevederile art. 277 din Codul civil, în interpretarea generală și obligatorie conferită de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 534/2018.

c) Cu privire la aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) ultima teză din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, care menționează că „Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative de a-și realiza atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului. Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea” solicităm instanței de judecată citarea reclamantului _____, la adresa din Municipiul _____ str. _____ în vederea însușirii cererii de chemare în judecată de către acesta potrivit prevederilor legale precitate.

În drept,

Înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată în baza art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), coroborat cu art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 148 – 152 C.pr.civ., art. 192 și art. 194-195 C.pr.civ., precum și toate textele de lege invocate în cuprinsul cererii și a legislației aplicabile în domeniu, inclusiv deciziile Curții Constituționale indicate.

Probe,

În dovedirea celor arătate, înțelegem să ne folosim de proba cu înscrisuri (inclusiv cele anexate prezentei acțiuni), precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, ce se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii de chemare în judecată formulată în cauză, anexăm în copie certificată, următoarele înscrisuri:

1. Petiția înregistrată la instituția Avocatul Poporului - Biroul Teritorial Timiș cu nr. 239/5 iulie 2019;
2. Procesul verbal încheiat cu ocazia efectuării anchetei la sediul Direcției de Evidență a Persoanelor Timiș cu nr. 233/23 iulie 2019;

3. Cererea de schimbare de nume înregistrată la Direcția de Evidență a Persoanelor cu nr. 92096/7 martie 2019;

4. Referatul nr. 5446/10 mai 2019 de admitere a cererii de schimbare a prenumelui din

5. Referatul nr. 5446/10 mai 2019 de respingere a cererii petentului privind schimbarea numelui din

6. Dispoziția nr. 230/13 mai 2019 de respingere a cererii de schimbare pe cale administrativă a numelui;

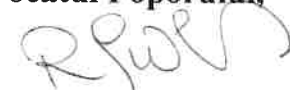
7. Plângerea prealabilă nr. 12/12 iunie 2019;

8. Adresa nr. 191/3 iulie 2019 a Direcției de Evidență a Persoanelor.

Solicităm judecarea cauzei și în lipsa părților, conform art. 411 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 4(patru) exemplare, unul pentru instanță și două pentru comunicare.

Avocatul Poporului,

Renate Weber

Domnului Președinte al Tribunalului Timiș